

Editor: Călin Vlasie

Redactor: Mihaela Pogonici
Corector: Ioan Es. Pop
Tehnoredactor: Stelian Bigan
DTP copertă: Ionuț Broșțianu
Prepress: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
OSBORNE, MARY POPE

Atacul vikingilor / Mary Pope Osborne ; trad. din lb. engleză
de Cristina Miron ; il. de Sal Murdocca. – Pitești : Paralela 45, 2016
ISBN 978-973-47-2303-4

I. Miron, Cristina (trad.)
II. Murdocca, Sal (il.)

821.111(73)-93-32=135.1

Mary Pope Osborne
Magic Tree House #15. Viking Ships at Sunrise

Text copyright © 1998 by Mary Pope Osborne
Illustrations copyright © 1998 by Sal Murdocca

This translation published by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Penguin Random House LLC.
Magic Tree House® is a registered trademark of Mary Pope Osborne, used under license.

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45
Pitești, jud. Argeș, cod 110174, str. Frații Golești 130
Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444
0721 247 918
Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492.
E-mail: comenzi@edituraparelela45.ro
sau accesați www.edituraparelela45.ro

Tiparul executat la Graficprint
www.graficprint.eu
e-mail: comenzi@graficprint.eu

Copyright © Editura Paralela 45, 2016, pentru prezenta ediție

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

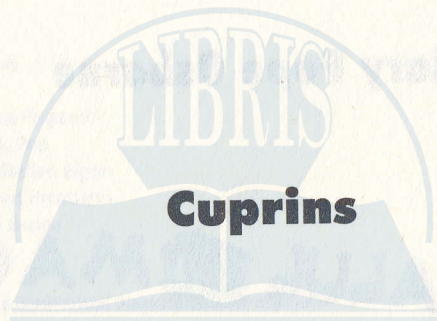
Mary Pope Osborne

PORTALUL MAGIC #15

ATAFUL VIKINGILOR

Traducerea și adaptarea:
Cristina Miron

<i>Dragi cititori</i>	5
Prolog	9
1. Dis-de-dimineață	11
2. Urcușul pe coasta abruptă	17
3. Fratele Patrick	23
4. Cărți cu povești minunate	28
5. Corăbii de război pe valuri	33
6. Vin vikingii!	37
7. Prinși în ceață	42
8. Pierduți pe mare	47
9. Un monstru marin!	52
10. Răsăritul soarelui	57
<i>Alte informații pentru voi și pentru Jack</i>	61

Dragi cititori,

Imaginați-vă o perioadă în Europa, acum mai bine de o mie de ani, când fiecare carte era scrisă de mână pe piei de animale, iar scriitorii își făceau singuri cerneala și vopseaua din plante și minerale. În ciuda acestor greutăți, călugării creștini din Europa – în special din Irlanda – au creat manuscrise decorate, sau „anluminat”, care se numără printre din cele mai frumoase cărți din lume.

Acum imaginați-vă o corabie de război care navighează în largul mărilor învolburate, trece prin furtuni teribile și apoi acostează pe țărmuri stâncoase. Vikingii din Scandinavia au construit astfel de corăbii, cele mai elegante din toate timpurile.

În ultimii ani, am văzut manuscrise anluminate la British Museum din Londra și corăbii ale vikingilor la Muzeul Corăbiilor Vikingilor din Oslo, Norvegia. De atunci mi-am dorit să scriu despre aceste minunății. În cele din urmă, cartea de față mi-a oferit această ocazie.

Sper să vi se pară la fel de fascinante cum mi se par mie.

Cu cele mai bune urări,

Myra Pope Osborne

Proaspeți Maeștri Bibliotecari, Jack și Annie trebuie să meargă în patru misiuni și să salveze legende din biblioteci străvechi. Deja au adus un papirus din Imperiul Roman și o carte din China antică. Acum sunt gata să plece în a treia misiune...

1

DIS-DE-DIMINEAȚĂ

Jack deschise ochii.

O lumină slabă, cenușie, pătrundea prin fereastră. Ceasul arăta ora cinci dimineața. Era liniște.

Astăzi plecăm în Irlanda unor vremuri străvechi, de acum mai bine de o mie de ani, se gândi el.

Morgan le Fay îi spusese că perioada aceea fusese foarte primejdioasă, din cauza atacurilor vikingilor.

— Te-ai trezit? se auzi o șoaptă.

Annie stătea în picioare în prag. Era îmbrăcată și gata de plecare.

— Bine, ne întâlnim afară, spuse Jack dându-se jos din pat.

Își puse jeanșii, tricoul și adidașii. Își vârî permisul secret de bibliotecă în rucsac, împreună cu carnețelul și creionul. Apoi se grăbi să coboare scările.

Annie îl aștepta în curte. Era ceață și aerul era umed.

— Gata?

Jack inspiră adânc.

— Cred că da, spuse el. Era puțin îngrijorat în legătură cu vikingii.

Pășiră în liniște pe iarba plină de rouă, apoi o luară la fugă pe stradă și intrară în pădurea din Frog Creek.

Ceața învăluia copacii pe când străbăteau pădurea întunecată.

— Nu se vede prea mare lucru.

— Unde e căsuța magică? întrebă Annie.

— Habar n-am.

Chiar atunci, căzu ceva în fața lor.

— Ai grijă! strigă Jack și își acoperi capul.

— Scara!

Jack deschise ochii.

Scara de frânghie din căsuța magică se legăna înaintea lor.

Băiatul privi în sus. Căsuța magică era ascunsă în ceață.

— Haide să urcăm! spuse Annie.

Prinse scara de frânghie cu mâinile și o porni în sus pe ea. Jack o urmă.

Urcară prin aerul umed și intrară în căsuță.

— Bună dimineața, îi întâmpină Morgan. Mă bucur să vă văd!

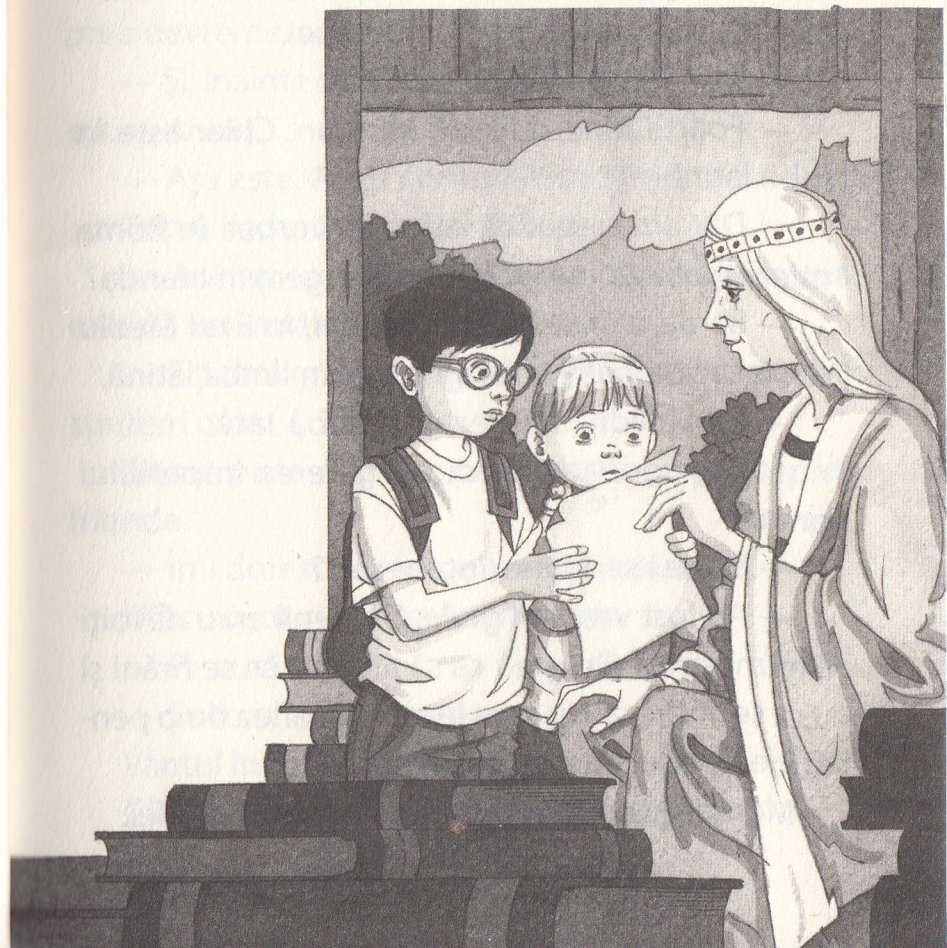
Stătea într-un colț. La picioarele ei se aflau papirusul roman și cartea din bambus adusă din China antică.

— Ba eu mă bucur mult să vă văd! spuse Jack.

— Și eu, se entuziasmă Annie.

— E foarte bine că ați venit devreme, spuse Morgan.

Căută în faldurile mantiei și scoase o bucățiță de hârtie.

— Iată o altă legendă veche pe care trebuie să o găsiți azi.

Morgan îi înmână lui Jack hârtia. Pe ea erau scrise cuvintele:

erpens Magna

Scrisul misterios îi amintea lui Jack de scrisul din călătoria lor în orașul roman Pompei.

— Pare să fie în limba latină.

— Foarte bine, îl laudă Morgan. Chiar este în limba latină.

— Dar am crezut că latina se vorbea în Roma antică, spuse Annie. Acum nu mergem în Irlanda?

— Ba da, acolo veți merge, dar, în Evul Mediu Întunecat, oamenii educați scriau în limba latină.

— Evul Mediu Întunecat? întrebă Jack.

— Da, perioada de după căderea Imperiului Roman.

— De ce i se spune „întunecat”?

— Au fost vremuri grele. Oamenii erau nevoiți să muncească din greu ca să aibă cu ce se hrăni și cu ce se îmbrăca. Nu prea le mai rămânea timp pentru joacă, educație, artă și muzică.

Morgan scoase o carte din faldurile mantiei.

— Cartea voastră cu informații, spuse ea, înmânându-i-o lui Annie. Titlul era *Irlanda de demult*.

— Nu uitați, spuse Morgan. Cartea cu informații vă va călăuzi, dar în cele mai întunecate clipe...

— ...numai legenda din vechime ne va salva, rostră Jack și Annie în cor.

— Și țineți minte un lucru, mai spuse Morgan. Chiar trebuie să fie cele mai întunecate clipe, când nu mai aveți nicio speranță. Dacă veți cere ajutor prea devreme, acesta nu va sosi.

— Și, înainte de toate, trebuie să găsim legenda, spuse Annie.

— Așa este. Aveți permisele secrete?

Copiii dădură afirmativ din cap.

— Arătați-le celei mai înțelepte persoane cu care vă veți întâlni, spuse Morgan.

— Fiți fără grijă, o asigură Annie. Cred că acum suntem gata.

Annie puse degetul pe coperta cărții despre Irlanda.

— Îmi doresc să mergem acolo, spuse ea.

Îi făcu ușor cu mâna lui Morgan:

— Pe curând!

— Succes! le ură Morgan.

Vântul începu să sufle.

Căsuța magică începu să se învâртеască.